

[Klm Bøhnke]

Begrundelse

Som følge af forbudet mod halmafbrænding er landets landmænd blevet tvunget til at søge aftaler med aftagere af halm. Det kan være aftaler med varmeproducenter eller virksomheder, der anvender halm i forskellige produktioner. Et led i denne nye halmudnyttelse er et behov for at lagre halmen, indtil den skal sælges. Men hvor skal den lagres?

Århus Amtskommune har anlagt den vurdering, at »da halmlagring ikke er en for ejendommen nødvendig driftsbygning, kræves der tilladelse efter by- og landzoneloven« samt eventuelt også efter naturfredningsloven.

Århus Amtskommune tillader sig med andre ord at definere halmlagring som en ikke naturlig del af landbrugsvirksomheden. Konsekvensen er temmelig åbenlys, eftersom der på et landbrug må opføres bygninger til driftsformål uden ansøgning og offentlig indsigelse. Men når amtskommunen erklærer halmlagring som værende uden forbindelse med driften, betyder det, at det offentlige skal blande sig i opførelsen af halmladerne og dermed får mulighed for at forbyde opførelsen af en lade.

Spørgeren vil derfor gerne have ministerens vurdering af, hvorledes landmanden skal forholde sig i den beskrevne situation.

Svar (2/8 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Af besvarelsen af spørgsmål nr. S 776 fremgår det, at opførelse af en halmlade til opbevaring af halm fra den enkelte landbrugsejendom ikke kræver zonetilladelse, og at amtskommunernes afgørelser af ansøgninger kan påklages til Miljøankenævnet.

På den baggrund finder jeg ikke, at zoneloven skulle give anledning til større problemer i relation til halmafbrændingsforbudet.

Spm. nr. S 779

Til *boligministeren (25/7 91)* af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse solvensnøgletallene pr. 1. juli 1991 for de tre realkreditinstitutter: Nykredit, Kreditforeningen Danmark og Byggeriets Realkreditfond?«

Begrundelse

Allerede for et år siden bad jeg via Boligudvalget ministeren om oplysninger om, hvordan de tre kreditforeningers solvensnøgletal ville have set ud, såfremt de tilbagebetalingspligtige seriereserver ikke var medregnet. Dette spørgsmål er – mere end et år efter, at det blev stillet – endnu ikke besvaret. Det fremgår af Nykredits nylig aflagte regnskab, side 27, 3. spalte, at boligministerens bekendtgørelse nr. 530 fra juli 1990 fastslår, at de tilbagebetalingspligtige reserver ikke vil kunne indregnes i kapitaldækningen for 1991. Hvis man tager udgangspunkt i regnskaberne, som er aflagt for året 1990, og tager hensyn til det svar, der tidligere er givet omkring solvensnøgletallene for 1989, og hvori Finanstilsynet fastslog, at de til boligudvalget oplyste tal indeholdt de tilbagebetalingspligtige seriereservefonde, er der noget, der tyder på, at i hvert fald KD ikke længere opfylder realkreditlovens krav til solvens om lovpligtige reserver.

Da realkreditloven kun giver Finanstilsynet mulighed for at lade et institut være i underdækning i 6 måneder, vil der efter den 1. juli 1991 ikke længere være nogen hjemmel til fortsat at lade KD foretage nettoudlån, såfremt dette er tilfældet, ligesom loven kræver, at ministeren herefter aktivt griber ind.

I besvarelsen beder jeg ministeren tage hensyn til det indlæg i Politiken, som den tidligere SDS-direktør Kjeld Christensen har skrevet den 21. juli 1991 om »Pengehuse i pengened«.

Det må være enkelt for Boligministeriet at oplyse solvensnøgletallene pr. 1. juli 1991, da ministeriet allerede i år ifølge loven bør have modtaget to kvartalsindberetninger fra alle tre institutter.

Svar (1/8 91):

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Allerførst vil jeg gerne gøre spørgeren opmærksom på, at de oplysninger, der anmodes om, er omfattet af realkreditlovens tavshedspligtsbestemmelse, jf. lovens § 98, stk. 1. Det vil derfor ikke være muligt for mig at give de pågældende oplysninger i forbindelse med en besvarelse af et spørgsmål stillet i henhold til § 20 i Folketingets forretningsorden. Jeg skal derfor henvise spørgeren til at stille sit spørgsmål via et folketingsudvalg, hvortil jeg vil have mulig-